Triumful oamenilor grandioși

On Aprilie 05, 2020

Grandorii îi trebuie doar o picătură de inițiativă, o dovadă de ambiție colosală și un vis plin de sens ca să se manifeste ca o garanție a nemuririi sufletului.

Am văzut de curând pe discovery un documentar despre piramida lui Khufu (Kheops). Mii de oameni au muncit din greu la această uriașă construcție. Au fost implicate toate rangurile și specializările posibile, de la arhitecți până la bucătari. Şi se spune despre Khufu că ar fi fost un conducător tare aprig, dar un visător plin de idealuri și un foarte bun organizator. Gradul responsabilității sale era direct proporțional cu măreția visului său, vis ce părea să împodobească marele lăcaș al zeilor.

Un singur lucru este cert. Au trecut aproape 5.000 de ani de când a fost terminată piramida, ani care s-au scurs atât de repede pentru marea istorie a lumii. Şi nimeni nu-și amintește de armata de oameni care a muncit din greu la construirea ei. Din zecile de mii de muncitori care au contribuit la antica construcție, istoria nu-și amintește nici măcar de unul.

Cu toate acestea, piramida stă în picioare și azi, nimeni nu îi poate contesta rezistența, nimeni nu îi poate șterge imaginea, iar timpul nu poate să-i șteargă ridurile din blocurle de piatră. Istoria răsună încă de numele lui Khufu, la fel de măreț ca al unui zeu atotputernic, ca atunci când simți o chemare din altă dimensiune a timpului și mergi pe treptele acestui timp vreme îndelungată.

Așadar, iată concluzia: istoriei nu-i pasă de cei care muncesc din greu, nu este interesată dacă ești bun sau rău, ci îl păstrează în nemurire pe acela care are o idee grandioasă și o duce la materializare. Oamenii grandioși au idei grandioase, iar prin grandoarea lor devin nemuritori, pentru că nemuririi îi place să pună deoparte numai materialul dur din care este plămădită și idealizată o idee grandioasă.

Leadership: Întreaga perspectivă a existenței tale face posibilă acea sclipire de creator ce se reflectă în fenomenul inspirației vizionare chemată să apere gloria unei materializări care duce Esența spre Tot?

Şi uită-te la oamenii care zilnic își măresc averile, sau râvnesc la plăceri trecătoare. Se îmbolnăvesc, mor, și nu lasă nimic în urma lor. Mulți se mândresc cu veleități de intelectual, dar numai impresii și îngâmfare se revarsă în personalitatea lor. Virusul Covid-19 îi reduce complet la tăcere, de parcă fără virus ar fi avut ceva important de spus sau de făcut. Oricum nu lasă nimic în urma lor. Nimic grandios. Fiindcă nu au nimic grandios în ei înșiși...

Când Galileo Galilei a rostit expresia *Eppur si muove* ("Și totuși se învârte"), în perioada inchiziției, el n-a făcut dovada vreunei averi impresionante, n-a strălucit sub risipa de aur și nestemate. Dar a dat un avânt nemaintalnit oamenilor de știință, care au contribuit și mai mult la progresul omenirii. El a fost grandios prin curajul de a duce cu un pas înainte știința în niște vremuri când știința era renegată. Grandorii îi trebuie doar o picătură de inițiativă, o dovadă de ambiție colosală și un vis plin de sens ca să se manifeste ca o garanție a nemuririi sufletului.

Iar când Iisus a spus: *"Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele vor rămâne"* , el și-a câștigat nemurirea numai prin această frază. Nu i-a trebuit o avere pentru asta. Nu i-a trebuit nicio funcție de conducere că să pună bazele unei religii care domină lumea de azi. El a fost grandios, fiindcă a avut dreptate în privința cuvintelor sale. Nebunia totală a grandorii constă

în subtila definire a unui ideal de gândire, îmbrățișat de dragostea adevărată, pe care trebuie să-l atingi înainte de a te declara un sfânt.

Istoria ne învață să fim nemuritori, nu simpli muritori. Iar pentru asta, trebuie să învățăm să fim grandioși. Asta este ceea ce istoriei îi este necesar în relatarea anumitor episoade de neuitat: capacitatea de idealizare a unei mișcări de creație și de creatori care să împingă lumea către un nivel superior de dezvoltare. Iar gloria unei materializări ce duce Esența spre Tot se referă la încercarea omului de a se ridica la statutul de Creator prin inițierea unei schimbări mici care poate avea un impact major asupra evoluției lumii.

Satisfacția de a fi părtaș la triumful total al grandorii trebuie să respecte acea lege întipărită de Creator în sufletul fiecărei ființe umane: "Tot ceea ce lași bun în urma ta rămâne înscris în veșnicie".

Triumful oamenilor grandioși poate fi obținut prin implicarea totală a oamenilor în proiecte stabile de viitor care verifică ecuația veșniciei: "Tot ceea ce schimbi pozitiv în această lume se simte într-o altă lume la care doar celor merituoși le este dat să o cunoască."

Source: https://neculaifantanaru.com/triumful-oamenilor-grandiosi.html